

havde man resolveret, at da den ikke var under Tilsyn paa det Tidspunkt, Skaden skete, havde man ikke Berettigelse til at paalægge vedkommende Fabrikejer, eventuelt Forsikringsselskabet, at udrede nogen Erstatning. Denne Afgørelse er truffen i Overensstemmelse med et tidligere Cirkulære fra Indenrigsministeriet, og jeg kunde i og for sig godt tænke mig, at der var Anledning til at forandre dette Cirkulære, da jeg anser det for at være rigtigt, at naar Virksomheden hører ind under Ulykkesforsikringsloven, men den blot ikke er bleven anmeldt til Fabriksinspektoratet, bør det, at den skulde have været anmeldt og hører ind under Loven, være det afgørende og ikke det, at der er begaaet en Forsømmelse fra den paagældende Arbejdsgivers Side ved, at det ikke er anmeldt. Nu er det imidlertid saa, at et Forslag om Tilsyn med Arbejdere i Fabrikker med videre og derunder ogsaa selve Fabriktilsynsloven i Løbet af meget kort Tid vil foreligge for Rigsdagen. Og jeg gaar ud fra, at man der kan indsætte Bestemmelser, som kunne gøre, at saadanne Tilfælde ikke kunne indtræffe herefter. Jeg har derfor ikke fundet Anledning, i hvert Fald i Øjeblikket, til at foretage videre. Det er heldigvis af den Slags Tilfælde, som sjældent indtræffe.

Det ærede Medlem henstillede dernæst, at der blev udarbejdet en Bog for Kommunalbestyrelsesmedlemmer, som indeholdt det vigtigste af, hvad der kunde siges at være Brug for saavel for Købstads- som for Landkommunernes Styrelser. Vedkommende. Jeg kan sige, at der er allerede en af Ministeriets Embedsmænd, som har et ret stort Materiale liggende, og det kunde maaske allerede ogsaa have været færdigt til at gaa i Trykken, naar det ikke var saa, at det ret selvfølgelig nu maa vente paa Afgørelsen af Spørgsmaalet om den kommunale og mellemkommunale Beskatning, som jeg ogsaa haaber inden ret længe at kunne forelægge det høje Ting Forslag om. Det vilde være meget uheldigt, om en saadan Bog blev gjort færdig og sendt ud, og der saa kom nye Regler paa et af de Omraader, som i Øjeblikket er vanskeligst, og paa hvilket de nye Regler forhaabentlig ikke ville blive saa vanskelige. De skulde gerne staa i samme Bog. Antagelig vil den kunne komme, lige saa snart Rigsdagen er færdig med det ganske vist noget vanskelige Spørgsmaal om den kommunale og navnlig den mellemkommunale Beskatning.

Det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) nævnte et Tilfælde, hvor man ved

at gennemgaa Bilagene til Regnskaberne for en Institution, der er oprettet ved Lov, Arbejdsraadet, havde fundet, at der var ydet Bidrag til en international Forening for Arbejderbeskyttelse, men at det hverken af Bevillingen til Arbejdsraadet eller paa anden Maade kunde ses, at det var Meningen, at der skulde kunne ydes et saadant Bidrag, 720 Kr. eller 1,000 Francs. Det er rigtigt, at der er ydet et saadant Bidrag, det ligger endogsaa betydeligt forud for min Tid som Minister. Ministeriet har været vidende om det, men har ment, at det har kunnet passere ud fra den Betragtning, at Arbejdsraadet egentlig havde tænkt at indmelde sig som Medlem i den internationale Forening for Arbejderbeskyttelse. Det kunde der være fuld Berettigelse til, og saa vilde de komme til at betale Bidrag til den internationale Forening. Da der imidlertid blev stiftet en national Sektion heri Landet, som skulde være en Afdeling af den internationale Forening, fandt Arbejdsraadet, at det var mere naturligt, at det blev den private Forening, der blev Medlem af den internationale Forening. Da man nu havde tænkt sig at benytte det Beløb, fandt man, at man kunde lade Beløbet gaa gennem denne nationale Forening, der i øvrigt arbejder i god Forstaaelse med Arbejdsraadet. Jeg forstod i øvrigt det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) saaledes, at han fremdrog det mere som et Eksempel paa, hvor meget der kunde skjules, uden at Statsrevisorerne kunde opdage det, og ikke saa meget for at kritisere Ydelsen af Bidraget.

Det ærede Medlem fra Frederikssund (L. Pedersen) spurgte efter en Sag vedrørende Ophævelsen af nogle Byrder, der nu hvile paa Slangstrup Overdrev. Jeg har undersøgt den Sag. Det ærede Medlem mente, den var gaaet frem og tilbage, til Erklæring, til Amtmand og Ministerium o. s. v. Det ærede Medlem har for saa vidt Ret, som Sagen for Tiden er til Erklæring i Landbrugsministeriet. Jeg tør altsaa ikke i Øjeblikket udtale mig nærmere om den, men saa snart den kommer fra Landbrugsministeriet, skal jeg sætte mig ind i Sagen og søge at træffe en Afgørelse; hvordan denne vil blive, kan jeg ikke paa Forhaand sige.

Det samme ærede Medlem spurgte om min Stilling til Ophævelse af Læbæltet. Hvis det var min personlige Mening, det ærede Medlem mente, har jeg ikke det mindste mod at sige, at jeg vilde anse det for at være det fornuftigste for Købstæderne at ophæve Læbæltet. Men noget andet er det, at som Lovgivningen er for